

§ 59.

Frafalder Bonden, efterat Taxation er fæet, sin Begjæring om Gaardens Overdragelse til Selveiendom, da bærer han ene alle de ved Gaardens Taxation foranledigede Udgifter. Men, dersom Gaardens Kjøbesum er ansat høiere end Taxationssummen, eller hvad der skal udbetales er ansat til mere end Fjerdedelen af denne Sum, da udreder Statskassen alle de ved Gaardens Taxation foranledigede Udgifter.

§ 60.

Forlanges Overtaxation, for at bestemme Gaardens Kjøbesum i Forhold til Godseieren, og Gaarden ved denne taxeres til det samme Beløb, som ved Taxationen, eller til et Beløb, der er ugunstigere for den, som har forlangt Overtaxationen, end Taxationssummen, da bæres alle Udgifterne ved Overtaxationen af den, som har forlangt samme, og Udgifterne ved Taxationen af begge Parter i det Forhold, hvori Bud og Tilbud afvige fra Overtaxationssummen. Falder derimod Overtaxationen gunstigere ud for ham, der har forlangt den, end Taxationen, da bæres Udgifterne saavel ved Overtaxationen som Taxationen af begge Parter i det Forhold, i hvilket Bud og Tilbud afvige fra Overtaxationssummen.

§ 61.

Ere Godseier og Bonde blevne enige uden Taxation, eller ere de efter fæet Taxation enige om at opgjøre deres Mellemværende efter Taxationen, men en af dem eller de begge ønske Overtaxation med Hensyn til Taxations-Commissionens Bestemmelse af Panthaverens Rettigheder, da bæres Udgifterne ved Overtaxationen af den eller dem, der have forlangt samme, naar Overtaxations-Commissionens Bestemmelser i denne Henseende falde sammen, eller ere endnu gunstigere for Panthaverne end Taxations-Commissionens. Falde derimod Overtaxations-Commissionens Bestemmelser ugunstigere ud for Panthaverne end Taxations-Commissionens, da bæres Udgifterne ved Overtaxationen af Statskassen.

§ 62.

Dersom Panthaveren begjærer Overtaxation, og denne falder gunstigere ud for ham end Taxationen, da bærer Statskassen Udgifterne ved

Overtaxationen. Er dette derimod ikke Tilfældet, bærer Panthaveren selv disse Udgifter. § 63.

Begjærer Regjerings-Commissionen enten paa den fraværende Panthavers eller paa Lehnets eller Stamhusets Vegne Overtaxation, da bærer Statskassen Udgifterne ved samme, hvorledes den end falder ud.

§ 64.

Begjærer Panthaveren eller Regjerings-Commissionairen Overtaxationen, og Bonde eller Godseier eller Begge ei vilde lade Taxationen afgjøre deres Mellemværende, da Overtaxation dog skal finde Sted, da bestemmes deres Andeel i Udgifterne ved Taxationen ved Forholdet mellem Budets og Tilbudets Afvigelse fra Overtaxationssummen.

§ 65.

Frafalder Bonden efter fæet Overtaxation sin Begjæring om Gaardens Overdragelse til Selveiendom, da bærer han de med Gaardens Taxation og Overtaxation forbundne Udgifter. Men, dersom Gaardens Kjøbesum er ansat høiere end Overtaxationssummen, eller hvad der skal udbetales er ansat til mere end Fjerdedelen af denne Sum, da bærer Staten de ved Gaardens Taxation og Overtaxation foranledigede Udgifter.

§ 66.

Omkostningerne ved Regjerings-Commissionens Nærværelse ved Taxationen og Overtaxationen bæres altid af Regjeringen.

§ 67.

Gaaer Høiesteretsdom den imod, som har forlangt samme, da bærer han alle Udgifter, der ere voldede ved, at Sagen indstævnedes for Høiesteret. Dømmer Høiesteret, at Taxationen eller Overtaxationen er ugyldig, da bærer Statskassen alle Udgifterne ved Høiesteretsagen, samt ved den Taxations- eller Overtaxations-Forretning, der ved Høiesteretsdom sættes ud af Kraft.

§ 68.

Foretages Taxations- eller Overtaxations-Forretninger under Eet for flere til samme Gods hørende Gaarde, da fordeles Omkostningerne mellem Gaardene efter deres Hartkorn, og efter de ovenfor givne Regler bestemmes dernæst, om Gaardens Andeel i Omkostningerne